

[Niels Andersen.]

udvikling. Det er de vilkår, vi har at arbejde under, det er det, man bliver budt fra venstres og de konservatives side.

Når det ærede medlem endvidere nævnede, at vi har medvirket til prisstigningsudviklingen ved nedsættelse af skatterne med 250 mill. kr., så kan jeg sige, at det er ikke rigtigt. Der er gennemført besparelser i denne regerings tid ... (*Erik Eriksen*: I dette år!) ... i denne regerings tid, siger jeg, som er ret omfattende. Jeg vil bare bede det ærede medlem se på tallene for statsudlån til boligbyggeriet. De er dog reduceret ganske væsentligt. Jeg vil også henlede opmærksomheden på, at der som følge af den ændring, der har fundet sted i loven vedrørende tilskud til arbejdsløsheds-kasserne, er sparet ca. 100 mill. kr. som følge af, at man ændrede tilskuddet fra at være beregnet efter medlemstallet til at beregnes efter den faktiske arbejdsløshed. Det er dog en reel besparelse.

Ud over dette gjorde det ærede medlem hr. Erik Eriksen nogle bemærkninger vedrørende lønglidningen og beklagede, at vi ikke sluttede op om venstres og de konservatives forslag om tvungen voldgift. Nu er det ikke, fordi jeg på nogen måde ønsker at anbefale lønglidning eller vil gøre mig til talsmand for den, men der er andre ting end lønglidning, der øger omkostningsniveauet, f. eks. at renten og varepriser stiger, når der er knaphed på henholdsvis penge og varer. Lønglidning må man vel i og for sig se under den synsvinkel, at arbejdskraft er ved at være en mangelvare. Hvis man gennemførte tvungen voldgift, ville det medføre meget vide konsekvenser med eventuelle indgreb over for erhvervslivet, når der viser sig mangel enten på en vare eller på penge. Derfor var dette forslag, som man stillede fra venstres og de konservatives side, i virkeligheden af meget vidtgående principiel karakter. Det ville have medført særdeles vidtgående indgreb i hele erhvervslivet. Man kan med nogen ret sige, at det var indledningen til en meget vidtgående socialisering.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen gjorde nogle bemærkninger vedrørende pressens betydning. Ja, dér må man jo vurdere det ud fra de forskellige synspunkter, man nu engang har. Jeg må i denne forbindelse for-

tælle, at jeg engang i vinter holdt et møde i Esbjerg, i det ærede medlems domæne, med en venstremænd, og da der ikke var med mange venstremænd op, sagde jeg: hvorfor kommer der ikke flere venstrefolk? Det betyder ikke noget, svarede han, Vestkysten ordner det i morgen. Det var den betydning, denne mand mente pressen havde. Der er ikke tvivl om, at pressen har sin store betydning, i hvert fald for de egne, hvor det er venstrepressen, der dominerer.

Hvad angår de udgiftkrævende love, som det ærede medlem hr. Erik Eriksen påstår at de ikke har stemt for, vil jeg minde om, at de udgiftkrævende love, som er vedtaget før denne regerings tid, i meget høj grad danner grundlaget for det stigende behov for offentlige midler netop i dag. Jeg kan i denne forbindelse — som jeg gjorde det før — pege på folkepensionsloven.

Jeg skal kun gøre nogle enkelte bemærkninger til det ærede medlem hr. Poul Møller vedrørende opsparing. Vi var enige om, at det var nødvendigt med opsparing. Det ærede medlem ønskede, at man skulle begunstige opsparingen gennem de skatte-love, der blev vedtaget. Det må jeg ærligt talt sige jeg er meget betænkelig ved, for så skal midlerne skaffes fra folk, som ikke har opsparingssevne, og det kan ikke være rigtigt. Det skal være sådan, at man kan se, det er nyttigt at spare, siger det ærede medlem. Ja, det er nyttigt at spare, det er en forudsætning for, at vi kan komme frem til en endnu større produktion og en endnu større indtjening.

Og dér synes jeg lige jeg til slut vil pege på det, der måske ligger bag ved den bemærkning, nemlig den inflation, der findes. Hvad er det, der er den største inflations-skabende faktor? Forleden stod der i Berlingske Aftenavis, at grundpriserne de sidste 4 år var steget 75 pct. Det er noget af det, der virkelig er inflations-skabende. Det ærede medlem hr. Poul Møller vil nok give mig ret i, at når grundpriserne stiger så voldsomt på 4 år, er det en byrde, der vil ligge på produktionen i al fremtid. Disse 75 pct.s stigning skal forrentes og afdrages i al fremtid. Det er inflations-skabende, for der ligger ikke nogen skabt værdi bag denne stigning; derfor er det absolut nødvendigt at få retsforbundets synspunkt ført igennem, nemlig at man inddrager